

Regulamentul privind serviciile digitale Legea nr. 50/2024

PLATFORME ONLINE

APRILIE 2025

ancom.ro

ANCOM

La nivelul Uniunii Europene (UE), în februarie 2024, a intrat pe deplin în vigoare *Regulamentul (UE) 2022/2065 - Regulamentul privind serviciile digitale*.

Principalul obiectiv al Regulamentului privind serviciile digitale este să prevină activitățile ilegale și dăunătoare din mediul online și să împiedice răspândirea dezinformării. Regulamentul privind serviciile digitale este un act legislativ european direct aplicabil statelor membre UE, care stabilește obligații de transparență și responsabilitate în sarcina furnizorilor de servicii intermediare (definiți la art. 3 lit. (g) din Regulamentul privind serviciile digitale).

Tipurile de servicii intermediare acoperite de Regulamentul privind serviciile digitale sunt:

- **servicii de simplă transmitere (mère conduit)** - constau în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului sau în furnizarea accesului la o rețea de comunicații;
- **servicii de stocare în cache (caching)** - constau în transmiterea într-o rețea de comunicații a informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, implicând stocarea automată, intermediară și temporară a informațiilor transmise, singurul scop al efectuării stocării fiind acela de a face mai eficientă transmiterea mai departe a informațiilor către alți destinatari, la cererea acestora;

- **servicii de găzduire (hosting)** - constau în stocarea informațiilor furnizate de un destinatar al serviciului, la cererea acestuia.

În categoria **serviciilor de simplă transmitere** se încadrează servicii precum internet exchange points, punctele de acces fără fir, rețelele virtuale private, serviciile și resolverele DNS, registrele de nume de domenii de prim nivel, registratoarele pentru domenii, autoritățile de certificare care eliberează certificate digitale, telefonie VoIP și alte servicii de comunicații interpersonale.

Furnizarea de rețele de distribuție de conținut, de proxy-uri invers sau de proxy-uri de adaptare a conținutului sunt exemple de **servicii de stocare în cache**.

Dintre cele mai întâlnite tipuri de **servicii de găzduire** menționăm servicii precum „cloud computing”, găzduirea de pagini web, serviciile de referențiere cu plată sau serviciile care permit partajarea de informații și de conținut online, inclusiv stocarea și partajarea de fișiere, piețele online, rețelele sociale, platformele de partajare a conținutului, magazinele de aplicații și platformele online de călătorie și cazare.

Art. 3 lit (i) din Regulamentul privind serviciile digitale

Platformele online sunt o subcategorie a serviciilor de găzduire și sunt definite drept „serviciu de găzduire care, la cererea unui destinatar al serviciului, stochează și diseminează informații către public, cu excepția cazului în care activitatea respectivă este o caracteristică minoră și pur auxiliară a unui alt serviciu sau o funcție minoră a serviciului principal și, din motive obiective și tehnice, nu poate fi utilizată fără celălalt serviciu, iar integrarea caracteristicii sau a funcției în celălalt serviciu nu este un mijloc de a eluda aplicarea prezentului regulament”

Pentru mai multe detalii privind încadrarea în subcategoria platformelor online, pot fi consultate considerentele (13) și (14) din Regulamentul privind serviciile digitale.

De asemenea, în cadrul platformelor online poate fi distinsă o altă subcategorie, cea a platformelor online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții (cunoscute și sub numele de **marketplace**).

În vederea aplicării actului legislativ european la nivelul statului român, a fost adoptată **Legea nr. 50/2024**. După cum rezultă din prevederile art. 14 din actul normativ menționat anterior, Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații (ANCOM) a fost desemnată coordonator al serviciilor digitale în România, devenind astfel responsabilă supravegherea furnizorilor de servicii intermediare stabiliți în România și de asigurarea respectării Regulamentului privind serviciile digitale la nivel național.

Obligațiile platformelor online

Obligațiile stabilite în sarcina furnizorilor de servicii intermediare, prevăzute în Regulamentul privind serviciile digitale, au fost gândite pentru a contribui la protecția utilizatorilor din UE și a drepturilor fundamentale ale acestora, având în vedere că serviciile intermediare pot fi utilizate abuziv pentru a răspândi conținut ilegal (exemple ilustrative includ partajarea de imagini care prezintă abuz sexual asupra copiilor, partajarea ilegală neconsensuală de imagini private, urmărirea în mediul online, vânzarea de produse neconforme sau contrafăcute, vânzarea de produse sau furnizarea de servicii cu încălcarea dreptului privind protecția consumatorilor, utilizarea neautorizată a materialelor protejate prin drepturi de autor, oferirea ilegală de servicii de cazare sau vânzarea ilegală de animale vii).

Definiția „conținutului ilegal” se regăsește la art. 3 lit. h) din Regulamentul privind serviciile digitale.

Regulamentul privind serviciile digitale are o abordare stratificată a obligațiilor, pornind de la o serie de obligații de transparență și diligență aplicabile tuturor furnizorilor de servicii intermediare (Cap. III – Secțiunea 1) și adăugând obligații suplimentare furnizorilor de servicii de găzduire, inclusiv platformelor online (Cap. III – Secțiunea 2), furnizorilor de platforme online (Cap. III – Secțiunea 3) și, respectiv, furnizorilor de platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții (Cap. III – Secțiunea 4), culminând cu obligațiile suplimentare impuse furnizorilor de platforme online foarte mari și de motoare de căutare foarte mari (Cap. III – Secțiunea 5).

Prin „*abordarea stratificată*” Regulamentul privind serviciile digitale asigură o proporționalitate a obligațiilor, stabilind un set mai strict de cerințe pentru actorii care au un potențial mai mare de a influența negativ societatea, asigurând în același timp că actorii mai mici nu sunt supraregamentați. Totodată, pentru a se evita sarcinile disproporționate, furnizorii care se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici, în sensul definiției din *Recomandarea 2003/361/CE a Comisiei*

privind definirea microîntreprinderilor și a întreprinderilor mici și mijlocii, și care nu sunt platforme online foarte mari în sensul art. 33 din Regulamentul privind serviciile digitale, sunt exceptați de la unele obligații prevăzute de Regulamentul privind serviciile digitale.

Potrivit art. 2, alin. 2 din Recomandarea 2003/361/CE, „*În categoria IMM, o întreprindere mică este definită ca o întreprindere care angajează mai puțin de 50 de persoane și a cărei cifră de afaceri anuală și/sau totalul bilanțului anual nu depășește 10 milioane de euro.*”

În tabelul următor este prezentat modul în care sunt alocate obligațiile furnizorilor de servicii de găzduire și ale subcategoriilor menționate mai sus, în funcție de tipul de serviciu, respectiv de încadrarea sau nu în categoria microîntreprinderilor sau a întreprinderilor mici.

Furnizori stabiliți în România de:	Microîntreprinderi sau întreprinderi mici (mai puțin de 50 de persoane și cifră de afaceri anuală și/sau totalul bilanțului anual mai puțin de 10 milioane de euro)	Nu se califică drept microîntreprinderi sau întreprinderi mici
	Obligațiile aplicabile din Regulamentul privind serviciile digitale prevăzute la:	
servicii de găzduire	art. 9 alin. (1) și (5), art. 10 alin. (1) și (5), art. 11, art. 12, art. 14 alin. (1) – (4), art. 16, art. 17, art. 18	art. 9 alin. (1) și (5), art. 10 alin. (1) și (5), art. 11, art. 12, art. 14 alin. (1) – (4), art. 15, art. 16, art. 17, art. 18
platforme online	art. 9 alin. (1) și (5), art. 10 alin. (1) și (5), art. 11, art. 12, art. 14 alin. (1) – (4), art. 16, art. 17, art. 18, art. 86 alin. (2)	art. 9 alin. (1) și (5), art. 10 alin. (1) și (5), art. 11, art. 12, art. 14 alin. (1) – (4), art. 15, art. 16, art. 17, art. 18, art. 20, art. 21, art. 22, art. 23, art. 24, art. 25, art. 26, art. 27, art. 28, art. 86. alin. (2)
platforme online care le permit consumatorilor să încheie contracte la distanță cu comercianții	art. 9 alin. (1) și (5), art. 10 alin. (1) și (5), art. 11, art. 12, art. 14 alin. (1) – (4), art. 16, art. 17, art. 18, art. 86 alin. (2)	art. 9 alin. (1) și (5), art. 10 alin. (1) și (5), art. 11, art. 12, art. 14 alin. (1) – (4), art. 15, art. 16, art. 17, art. 18, art. 20, art. 21, art. 22, art. 23, art. 24, art. 25, art. 26, art. 27, art. 28, art. 30, art. 31, art. 32, art. 86 alin. (2)

Toți furnizorii de servicii de găzduire beneficiază, în condițiile art. 6 din Regulamentul privind serviciile digitale, și de exonerare condiționată de răspundere, pot efectua investigații voluntare din proprie inițiativă și, în conformitate cu art. 7 din Regulamentul privind serviciile digitale, nu vor deveni din acest motiv neeligibili pentru a beneficia de exonerarea de răspundere menționată la art. 6 din Regulamentul privind serviciile digitale. Cu toate acestea, nu li se va putea impune o obligație generală

de monitorizare, astfel cum este detaliat în art. 8 din Regulamentul privind serviciile digitale.

Mai multe detalii despre obligațiile stabilite în sarcina furnizorilor de servicii intermediare puteți găsi pe site-ul ANCOM la categoria Servicii digitale/furnizori de servicii intermediare: https://www.ancom.ro/furnizori-servicii-intermediare_7085.

Autoritatea Națională pentru Administrare și Reglementare în Comunicații

Strada Delea Nouă nr.2, sector 3, 030925 București

Tel: 0372 845 400 / 0372 845 454; Fax: 0372 845 402

ancom@ancom.ro www.ancom.ro

